

Arrest

nr. 156 197 van 6 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 augustus 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 september 2015.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk zijn vrees voor de Taliban, voor de commandant van het leger, en voor de gevolgen van de activiteiten van zijn broer als tolk voor de buitenlandse troepen.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 137 047 van 23 januari 2015 omdat geen geloof werd gehecht aan zijn asielrelaas en omdat er in de hoofdstad Kabul geen situatie is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: kopieën van een brief van A.J.C., van een certificaat van een medische opleiding, van een bewijs van tewerkstelling, van zijn ontslagbrief, en van een bewijs van hospitalisatie van zijn vader in Turkije, en daarnaast 2 uittreksels van de Azizi Bank.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 137 047 van 23 januari 2015 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoon in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten

van theoretische beschouwingen, het beknopt herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal), waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Waar verzoeker stelt dat hij niet alleen fotokopieën heeft neergelegd, maar ook originelen, stelt de Raad vast dat de enige originele documenten die hij heeft bijgebracht de rekeninguittreksels betreffen van de Azizi bank. De overige door verzoeker bij onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten betreffen allen kopieën. Aan gemakkelijk door knip-en plakwerk te manipuleren fotokopieën wordt echter geen bewijswaarde gehecht (cf. RvS, 24 maart 2005, nr. 142.624; RvS, 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien gaat verzoeker met zijn betoog voorbij aan wat verder in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd: "Met betrekking tot de aanbevelingsbrief van Alan J. Case, het certificaat van uw medische opleiding, het bewijs van tewerkstelling, uw ontslagbrief en de rekeninguittreksels moet verder worden opgemerkt dat uw activiteiten in het ziekenhuis in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste asielverzoek niet werden betwist maar dat de Raad concludeerde dat u de problemen die u als gevolg ervan zou hebben gekend niet aannemelijk wist te maken. Aangezien er in deze stukken geen enkele melding wordt gemaakt van de problemen die u zou hebben gekend volstaan ze geenszins om de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover te herstellen. Het document waarin gemeld wordt dat uw vader medische tests onderging in Turkije in verband met zijn prostaat, houdt geen verband met de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Afghanistan en is dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ter herstellen."

Waar verzoeker aangeeft dat hij door de acties van de Afghanen in de kerk beschouwd zal worden als een afvallige persoon en vervolgd zal worden op basis van het gewoonterecht, dient te worden opgemerkt dat de Raad hierover reeds bij voormeld arrest een standpunt heeft ingenomen in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag: "De Raad stelt ook nog vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift aangeeft dat hij door de acties van de Afghanen in de kerk beschouwd zal worden als een afvallige persoon en vervolgd zal worden op basis van het gewoonterecht. De Raad merkt op dat verzoeker dit nergens gedurende zijn asielprocedure heeft vermeld. Verder merkt de Raad op dat verzoeker geenszins aantoonde dat er beelden van hem persoonlijk tijdens de actie van de Afghanen in de kerk werden verspreid. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift nog wijst op het bestaan van gewoonterecht in Afghanistan en meent dat hij op basis van het gewoonterecht vervolgd zal worden omwille van zijn deelname aan deze acties, stelt de Raad vast dat dit een loutere bewering is van verzoeker die geenszins wordt gestaafd. Ook hier slaagt verzoeker er geenszins in een concrete vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen."

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt, wat in casu echter niet het geval is vermits verzoeker zich beperkt tot het louter herhalen van zijn beweerde deelname.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel van het 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te

worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 28 augustus 2015, voert verzoekende partij aan dat uit het vorig arrest blijkt dat er getwijfeld werd aan haar profiel als militair. Verzoekende partij wijst er op dat zij thans originele stukken heeft ingediend, zoals loonfiche en attesten van de Amerikanen, waar geen rekening mee werd gehouden. Verzoekende partij wijst er op dat zij ook andere fotokopieën heeft ingediend die officiële documenten zijn waarvan het origineel niet kan worden voorgelegd. Verzoekende partij is vervolgens van oordeel dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden aangezien de informatie over de veiligheidssituatie niet meer actueel is gelet op de aanslagen van juli 2015. Tot slot stelt verzoekende partij dat zij geen familie meer heeft in Afghanistan, dat zij geen contact meer heeft met haar familie, en haar problemen nog altijd actueel zijn.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij ook ter terechtzitting in gebreke blijft de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen, die deugdelijk zijn en allen steun vinden in het administratief dossier, op een afdoende wijze te weerleggen of te ontkrachten.

Zo verzoekende partij aanvoert dat uit het vorig arrest blijkt dat er getwijfeld werd aan haar profiel als militair, kan zij geenszins worden gevolgd. De Raad verwijst naar dit vorig arrest nr. 137 047 van 23 januari 2015 alwaar duidelijk geoordeeld wordt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar militaire carrière:

“Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hijzelf een militair was, meent de Raad dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde militaire carrière. Zo verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij voor het leger had gewerkt van augustus 2010 tot oktober 2011 en dat hij een internetwinkel had van 2007 tot augustus 2010 (stuk 15, verklaring, punt 12). De werkbadge van het Afghaanse leger vermeldt dan echter als begindatum 23 september 2010. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt verzoeker dat hij in 2010 is gestopt met zijn internetwinkel (stuk 5, gehoorverslag, p. 3) en dat hij in oktober 2010 bij het leger is beginnen werken (stuk 8, gehoorverslag, p. 3). De Raad stelt vast dat verzoeker niet alleen geen eenduidige antwoorden kan geven met betrekking tot de begindatum van zijn tewerkstelling bij het Afghaanse leger, maar dat zijn verklaringen ook in tegenstrijd zijn met de door verzoeker neergelegde foto's. De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift twee foto's opneemt met betrekking tot zijn tewerkstelling in het leger. De Raad stelt vast dat verzoeker hierop te zien is een legeruniform, maar dat de datum die is vermeld op de foto's “2010/07/03” betreft. Juli 2010 komt niet overeen met de datum op de door hem neergelegde werkbadge noch met zijn onderling afwijkende verklaringen. Gelet op de vaststellingen samen met wat er hoger reeds werd uiteengezet omtrent de problemen inzake zijn

tewerkstelling voor het leger, kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers militaire carrière. De Raad acht het overigens zeer vreemd dat verzoeker met betrekking tot deze carrière slechts een werkbadge en foto's kan neerleggen die niet in overstemming zijn met zijn verklaringen."

De door verzoekende partij bijgebrachte documenten in het kader van haar huidige asielrelaas, vermogen haar geloofwaardigheid niet te herstellen. Zo wordt in de bestreden beslissing terecht het volgende vastgesteld:

"U brengt in het kader van uw tweede asielverzoek geen nieuwe elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweringen kunnen herstellen. Vooreerst dient gesteld te worden dat de door u voorgelegde nieuwe stukken ter ondersteuning van uw verklaringen kopieën betreffen waarvan moet worden gesteld dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit en er bijgevolg geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Met betrekking tot de aanbevelingsbrief van Alan J. Case, het certificaat van uw medische opleiding, het bewijs van tewerkstelling, uw ontslagbrief en de rekeninguittreksels moet verder worden opgemerkt dat uw activiteiten in het ziekenhuis in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van uw eerste asielverzoek niet werden betwist maar dat de Raad concludeerde dat u de problemen die u als gevolg ervan zou hebben gekend niet aannemelijk wist te maken. Aangezien er in deze stukken geen enkele melding wordt gemaakt van de problemen die u zou hebben gekend volstaan ze geenszins om de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover te herstellen.

Het document waarin gemeld wordt dat uw vader medische tests onderging in Turkije in verband met zijn prostaat, houdt geen verband met de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar Afghanistan en is dan ook niet van aard de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ter herstellen.

Als gevolg van het voorgaande kan er niet worden geconcludeerd dat de nieuwe stukken die u aanbrengt de geloofwaardigheid van uw beweringen zouden herstellen en zijn een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk zouden maken."

In de mate verzoekende partij volhardt dat zij niet alleen fotokopieën heeft neergelegd, maar ook originelen, herneemt de Raad dat de enige originele documenten die zij heeft bijgebracht de rekeninguittreksels betreffen van de Azizi bank. De overige door verzoekende partij bij onderhavige asielaanvraag neergelegde documenten betreffen allen kopieën. Bovendien gaat verzoekende partij met dit betoog voorbij aan de overige in de bestreden beslissing gedane vaststellingen aangaande de door haar nieuw bijgebrachte stukken.

Wat betreft het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet in de regio van herkomst van verzoekende partij, zijnde de stad Kabul, blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier dat er aldaar geen "open combat" gevoerd wordt en dat er geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Evenmin blijkt uit de COI Focus "Afghanistan: Islamitische Staat in Afghanistan" van 21 mei 2015, dat er actueel sprake is van een opmars van IS in Afghanistan.

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die de voorgaande informatie in een ander daglicht stellen en aantonen dat de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Dat zij geen familie meer heeft in Afghanistan of dat zij geen contact meer heeft met haar familie, neemt niet weg en doet geen afbreuk aan het feit dat er in haar regio van herkomst, zijnde de stad Kabul, geen sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes november tweeduizend vijftien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS